GAZETA KRAKOWSKA

N^ro. 22.

W Niedzielę Dnia 17. Marca 1805.

Dalszy ciąg ſtopni ciepła i zimna uważanych w Obſerwatorium Krakowskim na Termometrze Reaumura.

W Marcu 1805.

Dnie Miesiąca	*Rano*	*o godzinie 2giey popołudniu*	*w wieczor.*	*Srzedni ſtopień całego dnia*
8	— 3,5	† 2,5(*)	— 1,5	† 1,5.
9	— 1,0	† 1,2	— 2,0	— 0,6.
10	— 3,6	† 3,6	† 0,0	† 0,0.
11	— 2,0	† 7,0	† 2,0	† 2,33.
12	— 1,0	† 7,0	† 3,0	† 3,0.
13	† 2,0	† 4,6	† 2,0	† 2,86.
14	— 1,5	† 8,5	† 2,5	† 3,16.

(*) *Liczby z znakiem † wyrażaią ſtopnie ciepła.*

Z Wiednia d. 9. Marca.

J. C. K. Apoſtolska Mość zwracaiąc zawsze baczność swoią na lepsze urządzenie tego wszyſtkiego, co tylko ściąga ſię do publicznego urzędowania, a nadewszyſtko do uproſtowania intereſſow woyskowych, uznał za potrzebne, aby Tyrolska kommenda, która dotąd od wewnętrzno-auſtryackiey zależała, osobną główną kommendę składała, dodaiąc do niey Szwabsko-auſtryackie poſiadłości, które dotąd do główney kommendy niższey Auſtryi należały. Stosownie zatem do woli Nayiaśnieyszego Monarchy, rozpoczęła iuż woyskowa kommenda w Inspruku nowe swoie urzędowanie.

J. C. K. Apoſtolska Mość raczył sławnego oyczyſtych dzieiow badacza i profeſſora rzeskiey hiſtoryi, praw lennictwa i kraiowego w Tereſſyańskiey woyskowey akademii, Tomasza Dollinera, mianować nayłaskawiey profeſſorem prawa kościelnego w szkole główney wiedeńskiey.

We wszyſtkich częściach C. K. kraiow nie przeſtaią dobrze myślący czynić ofiar dla woyska. I tak dał (tu naſtępuie naypierwey JW. hrabia Leduchowski, o którym ſię doniosło.) Daley leśniczy w Linczu Antoni Weibl złożył cały przychod z danego przez niego z iego uczniami karuſſelu 132 ryń. 46 kr. dla chorych żołnierzy i wdow żołnierskich. Pleban w Molln w Auſtryi X. Maciey Pfarrwaller złożył na teuże koniec pewną kwotę pieniędzy. Xżę Groſſalkowitz kazał dać w czasie karnawału każdemu żołnierzowi regimentu Arcy Xcia Ferdynanda po 20 kr. i po kwarcie wina, a Neogradzki kommitat dał ſtoiącey tam dywizyi kieryſſerow Arcy Xcia Ferdynanda 400 ryń. Arcy Xżę Jmć Karol, miniſter woyny i marynarki z ukontentowaniem dowiedział ſię o tych pięknych

czynach i doniosł zaraz o nich Nayiaśnieyszemu Cesarzowi Jmci.

Jozefa Scio, wdowa po C. K nadwornym sekretarzu dała w karnawale na wielkiey sali na Mehlgrube 3 bale dla znaiomych i cały z nich przychod po odtrąceniu wydatkow, w kwocie 545 ryń. 33 kr. oddała C. K. kommissyi do urządzenia dobroczynnych zakładow. W podobnymże ślachetnym zamiarze na tem samem mieyscu dał niespracowany około dobra publicznego okręgowy dyrektor ubogich Weiſs bal, z którego cały dochod do 781 ryń. dochodzi. Właściciel sali traktier Moraus, wziął sobie za ukontentowanie sam zaſtąpić znaczne koszta balu, które Weiſs z innemi 2 osobami na ſiebię był przyiął. Wspomniona kommiſſya przeznaczyła obie te summy dla ubogich prędkiego ratunku potrzebuiących.

Z Brynu d. 8. Marca.

Liſt z Konſtantynopola pod d. 25 Stycznia donosi: że podług oſtatnich wiadomości z Bagdadu, powrócił tamteyszy basza z większą liczbą swoiego woysk do ſtolicy, i małą tylko część woyską na granicy zoſtawił, bo woynę z Wechabitami maią iuż za ukończoną.

Z wielu głównych miaſt azyatyckiey Turcyi nadeszły urzędowne donieſienia, że 1 francuzki liniiowy okręt, należący do eskadry kontra admirała Linois, krąży po odnodze perskiey i zabrał na wnijściu do niey dwa ładowne kupieckie okręty angielskie, których wartość do 1 mill. piaſtrow szacuią.

Po śmierci Jejunira-Szacha Króla Kandaharu, pokazało ſię wielu pretendentow, którzy synowi zmarłego Króla zaprzeczali korony, z czego między ſtronnikami przyszło do krwawey walki; lecz przez mądrość i wytrwałość pokonał syn zmarłego dopiero Króla Sajuh El-Molk swoich przeciwnikow, osiadł na tronie i przywrócił zupełną spokoyność w króleſtwie, tak iż iak dawniey idzie handel między obcemi paūſtwami.

Między roſſyyskim wodzem i władzcą Perſſyi Szachiem Fatt-Alli zawarty zoſtał rozeym aż do 1 Marca r. b., po czem woyska obuſtronne cofnęły ſię na zimowe leże. W czaſie tego zawieszenia broni przybyło wiele roſſyyskich officyerow do Konſtantynopola, od których dowiedziano ſię: że Roſſyanie krotko przed rozeymem przymuszeni byli odſtąpic oblężenia twierdzy Erivan, ponieważ Persi do 20,000 ludzi otrzymali w poſiłku, i w Tiflis zbuntował ſię lud przeciw nim. Po rozeymie cofnął ſię wodz perski do ſtolicy Jeram, a Roſſyanie do Armenii. W oſtatniey kampanii utracili Roſſyanie 4000 ludzi, ale Persi daleko więcey.

Nad urządzeniem tureckiey ſiły morskiey i lądowey pracuią w Konſtantynopolu z wielkim pośpiechem, i nieukontentowanie ludu, iakie ſię z tego powodu w początkach okazało, zdaie ſię uſtawać.

Z Petersburga d. 15. Lutego.

D. 9 t. m. była u dworu wielka schadzka z powodu urodzin W. Xcia Michała Pawłowicza, dochodzącego lat 7, i podług zwyczaiu tuteyszego dworu otrzymał w tym dniu pierwszą szpadę z rąk Monarchy. Imperatorowa Matka nie znaydowała ſię u dworu dla ciągłey ieszcze słabości dwu W W. Xżniczek.

Duńscy Kozacy, których znowu do służby woyskowey przywrocono, przeciągnęli d. 12 z nowemi chorągwiami, które im tu dano, około Monarchy.

Na prożbę zoſtał tayny radca i bywszy wice kanclerz Nikita Panin od obowiązkow służby oddalony.

Z Paryża d. 22. Lutego.

Wczoray sekcya skarbowa trybunatu posłała ciału prawodawczemu do potwierdzenia rachunek czyli ſtan skarbu na rok 13 P.

Arnoud, mowca trybunatu, usprawiedliwiał ten proiekt: że iest dostateczny do zapewnienia ogromnych kosztow na utrzymanie licznych armiy i flot, że przez grozne nasze stanowisko wesprze nasze negocyacye, i że nakoniec przezeń poprawi się stan skarbu. Mowę swoią zakończył temi wyrazami: " Skarbowa sekcya trybunatu z ukontentowaniem wyznaie, iak doskonała zachodzi zgoda między prerogatywami tronu i władzą prawodawczą od momentu powszechnego powołania na tron Wielkiego Napoleona. Oto Mci Panowie, po raz pierwszy zgromadziliście się po tey ważney epoce, abyście władzą prawodawczą przyłożyli pieczęć na arkę tronu pod czwartą dynastyą przez wolne wyznaczenie rocznych podatkow. W tym akcie własności i przemysłu Francuzow znayduie się rękoymia chwały i trwałości dynastyi Bonapartow, ktorzy przez ustalenie praw naszych, pozyskali serca nasze.„ Proiekt przyięty potem został 260 przeciw 12 głosow.

Onegday przynieśli radcy stanu Miot i Berenger ciału prawodawczemu proiekt do ustawy, ażeby wszystkie publiczne i prywatne od wsi do wsi gościeńce w przeciągu 2 lat drzewami były wysadzone.

W Witre dało się czuć d. 15 lekkie trzęsienie ziemi.

Woyskowa kommissya w obozie St. Omer pod Boulogne skazała na śmierć żołnierza za buntownicze mowy, maiące na celu ostudzenie ducha w żołnierzach względem Monarchy. Nazaiutrz po wydanym wyroku rozstrzelany został w obecności całey dywizyi, i wyrok na niego wszędzie w Paryżu poprzybiiano.

P. Esmenard, autor poematu: *Żegluga*, w którym w wielu mieyscach pochwalił przemysł i odwagę Hollendrow, otrzymał od hollenderskiego rządu wraz z listem złoty narodowy medal w podarunku.

Gwardya cesarska wyruszyła iuż z Lyonu do Medyolanu.

P. Dorsch, bywszy professor w Moguncyi, iest mianowany dyrektorem podatkow w depart. Finistru.

Pozostałe dzieła po P. Nekerze, kazała teraz iego corka Pani Staelowa wydrukować w Genewie.

Podług tureyszych pism chybiła w tym roku oliwa w połudnowey Francyi.

Minister wewnętrzny zalecił przez okolnik prefektom, aby wszędzie zaprowadzili nowe miary i wagi, i nie pozwalali nigdzie starych używać.

Minister wewnętrzny zwiedził temi dniami trzy znacznieysze szpitale Paryża, to iest Hotel-Dieu, la Salpetriere i szpital sierot, znany niegdyś pod nazwiskiem Litości czyli wychowańcow oyczyzny. W każdym z tych szpitalow kosztował chleba, wina i rosołu; oglądał bieliznę, odzież, i wszystkie sprzęty, lecz wszystko zastał w iak naylepszym stanie i porządku.— Z tego powodu umieściły dzienniki opis dawnieyszego stanu tych szpitalow. I tak n.p. Hotel-Dieu ieden z naydawnieyszych i naylepiey opatrzonych szpitalow we Francy był obrzydzeniem dla samego nawet ubostwa, a teraz widać w nim ochędostwo i porządek. Zamiast owych sal ciemnych i zaraźliwych, gdzie łożko przy łożku stało, a w których po 4ry i 6 osób konaiących lub chorych leżało, są teraz sale obszerne i świeżym powietrzem zasilane; łożko od łożka przyzwoicie odległe, a w każdym ieden tylko chory spoczywa. Mury wewnątrz wybielone; łożka drewniane pomalowane, i nie suszą iuż bielizny z pod chorych przed oknami, co sale zaciemniało i smrodem zarażało. Pomieszane zmysły maiących oboiey płci, których dawniey w ciasnych salach trzymano, przeprowadzono częścią do szpitalu Charenton, częścią

)2(

do la Salpetriere. Kobiety ciężarne w Hotel-Dieu także, z uszczerbkiem ich zdrowia, a nawet życia trzymane, przeprowadzono do szpitala Macierzyństwa. Dzieci chore przyymowane do niego wbrew zdrowiu i moralności, umieszczono w nowo wystawionym na ten koniec szpitalu na ulicy Vaugirara. Dawniey nie potrzebne były piece w Hotel-Dieu, gdyż dla nadzwyczaynego ciepła z wyziewow tylu chorych na kupie prawie leżących nie można było w nich palić; teraz z przyczyny rozdzielenia chorych po różnych mieyscach wygodnie, trzeba było palić po salach i dla tego powystawiano piece. — W domu sierot, uczą teraz dzieci rozmaitych rzemiosł, a tym sposobem, gdy wyydą z szpitala, nie będą dla społeczności ciężarem. Oddano także z niego dzieci na wsie do rolnikow i rzemieślnikow, przez co ludność tego szpitala zmnieyszyła się 600 osobami. — Co się tycze szpitala macierzyństwa, okazało się z uczynionego doniesienia na powszechnym zgromadzeniu członkow rady szpitalney, iż założyła go w roku 1788 Pani Fougeret, iż przez 6 lat od założenia iego, wsparło towarzystwo macierzyństwa 2557 familii; że po kilko letnim przerwaniu tak pożytecznego ustanowienia, przywroconym zostało roku 9go Rzepltey, i od tego czasu 1630 familii znalazło pomoc od niego; że tego roku Xżę Józef dał do kassy tego szpitalu 500 fr. Xiężna żona iego tyleż; Xiężna Karolina, tyleż; ministerium sprawiedliwości 12,000 fr.; ministerium wewnętrzne, tyleż; Wielki sędzia 500 fr.; prefekt policyi tyleż; kardynał Dubelloy 200 fr.; zarządzający szpitalami cywilnemi 6000 fr.; Pan Siau 3000 fr.; Pani Schimmelpenninck 300; bank Francuzki 3000; jeneralni poborcy 500; senator V..... 1000; z różnych składek 14,527 fr.; ogółem 64,799 fr.

Dnia 24 Lutego.

Monitor umieszcza znowu uwagi nad angielskiemi doniesieniami, a między innemi: że kordon Austryacki nad granicą włoską nie z 70,000 woyska, ale z 3 regimentow się składa; że pokoy na stałym lądzie nie będzie przerwany, i że wystrzały przy zabraniu hiszpańskich armat długo ieszcze po portach słyszane będą. Fałsz iest iakoby eskadra z Rochefortu do Brestu zawineła. Dziwną rzeczą zdaie się, iż po 6 tygodniach od wypłynienia tey eskadry, nie mogą się Anglicy dowiedzieć o iey przeznaczeniu; lecz nie te to iuż czasy, kiedy Anglicy taiemnice francuzkie i przeznaczenie ich flot przed wyyściem ieszcze onychże z portu wiedzieli. Nakońcu zbiia doniesienie o śmierci Xcia Pokoiu, dodaiąc, iż wkrotce będzie miał chwałę widzieć przez swoią gorliwość 30 liniiowych okrętow uzbroionych w Kadyxie, Ferrolu i Kartagenie.

Nasz Cesarz darował Papieżowi 4 wielkie srebrne pięknie wysłacane lichtarze, bogate obicie i ogółem cały porządek do kaplicy, a Oyciec S. udarował go za to prawdziwą rzadkością, to iest starożytnym rożańcem z różnemi dawnemi kamieniami.

Wybor prefekta departamentu Marengo P. Campana na kandydata do senatu, odrzucił senat, ponieważ nie ma konstytucyynego wieku do tego dostoieństwa.

Prezydent trybunatu P. Fabre dawał d. 20 t. m. bal, na którym znaydowali się Xżęta Józef, Murat, Borghese i arcykanclerz Cambaceres.

Niedaleko Nicei ziedli wilcy 2 francuzkich żandarmow z końmi, którzy pierwey broniąc się 8 ubili.

P. Crabbé kazał w tuteyszych pismach odwołać, iakoby hanowerska legiia była zwinięta.

Lekarz Menuret oddał Cesarzowi powtorne wydanie dzieł swoich.

Z Hollandyi udaie się ieszcze do 200 maytkow do Dunkierki na flotylę, którą admirał Verhuel dowodzi.

Onegday odwiedził Oyciec S. w towarzystwie arcybiskupa paryzkiego i 4 innych kardynałow instytut głuchoniemych w Paryżu. X. Sikard dyrektor tego instytutu miał do niego mowę, a ieden głuchoniemy uczeń darował mu tabakierę swoiey roboty z papiezkim herbem.

Processya tak nazwanego świątecznego wołu, którą tu zazwyczay pod czas karnawału odbywano, a od roku 1790 nie była, odbędzie się tu znowu pierwszy raz tego karnawału z całą śmieszną iak dawniey paradą. Rzeznicy poprowadzą wołu w kapeluszach używanych za czasow Henryka IV w szkarłatnych płaszczach &c. około niego pcydzie 10 Mamelukow, 6 dzikich ludzi, 6 Rzymian, 4 greckich kieryferow, 6 francuzkich rycerzow, 6 Wołochow, 27 muzykantow, Hiszpanie i inne narody, tudzież mały chłopczyna za amorka przebrany. Oddział iazdy poprzedzi tę processyą a oddział piechoty ią zakończy.

Z Kadyxu d. 1. Lutego.

Pracuią tu z pospiechem nad uzbroieniem 12 liniiowych okrętow, 2 fregat i 1 korwety. Rzemieślnikow iuż z prowadzono i 5 mill. fr. na to uzbroienie wyznaczono

Angielski woienny bryg Rawen rozbił się w zachodniey stronie portu S. Maryi. Miał do 20 armat i 124 ludzi, których wyratowano 3 ludzi tylko się utopiło. Listy które ten bryg do rządcy Gibraltaru wiozł, dostały się Hiszpanom w ręce. Z Werakrux zawinęła tu fregata za pomocą burzy, która Anglikow oddaliła; przywiozła procz innego ładunku 460,000 piastrow.

Z Ferrolu d. 26. Stycznia.

W tuteyszym porcie znayduie się 30 armatnych szalup, 2 liniiowe okręty i 1 fregata. Trzy liniiowe okręty wkrotce się do nich przyłączą, a 3 inne są spieszno uzbroiane. Uzbroiaią szańce, a miasto tuteysze znaydnie się w przyzwoitym stanie obrony. Nieprzyiacielska eskadra musi stać o podal dla wiatrow.

Tuteyszą eskadrą dowodzić będzie dotychczasowy minister morski Don de Grandallana, a wydział marynarki iest tymczasowo powierzony Don de Lemoosowi.

Z Madrytu d. 8. Lutego.

Mianowanie Grandallana dowodzcą eskadry ferrolskiey iest od sekretarza stanu, Don de Cevallos, wszystkim tuteyszym kollegiom oznaymione.

Mniemaią, że połączona w Ferrolu francuzka i hiszpańska eskadra przymusi angielskie okręty przed tym portem stoiące, które iey nie wyrownywaią w liczbie, do oddalenia się, ieżeli posiłkow nie otrzymaią.

Wątpią tu ciągle, ażeby Portugaliia w teraźnieyszey woynie potrafiła utrzymać neutralność.

Dowodztwo w Kartagenie powierzone iest zasłużonemu officyerowi nazwiskiem Nawa.

Pod d. 1 t. m. oznaymiono publicznie o mianowaniu Xcia Massarano ambassadorem w Paryżu. Jest on grandem pierwszey klassy, jenerał leitnantem i kammeryunkrem, pochodzi z dawney familii hrabiow Fiesco z Genui, i z tey linii, która po wiadomym spisku przeniosła się do Piemontu.

Z Bazylei d. 20. Lutego.

Dowiaduiemy się, że d. 28 p. m. mianowani przez landmana Szwaycaryi kommissarze do ułożenia proiektu handlowego traktatu między Szwaycaryą i Francyą, który będzie podany rządowi francuzkiemu, ziechali się do Zurichu.

Z Frankfortu d. 26. Lutego.

Opactwo Schwarzach w Frankonii kupił hanowerski skarbowy radca Crelinger za 200,000 ryń.

Mowią za pewną rzecz, że Xżę Eugeniusz Beauharnois otrzyma lombardzką koronę, i będzie w tym zaszczycie od sąsiedzkich mocarstw uznanym.

Z Berlina d. 2. Marca.

Jenerał Winzengerode wyjedzie za kilka dni na powrot do Petersburga, i wezmie z sobą własnoręczną odpowiedź królewską na list Imperatorski.

J. K. Mość mianował bywszego taynego radcę Elektora Moguncklego, a dotychczasowego rządowego dyrektora, P. Kaiserberg wice prezydentem rządowym w Erfurcie.

Kr. pruski jenerał major Knobelsdorff, poseł w Konstantynopolu przybył tu z Hagi.

Sławny doktor Gall zamyśla przedsięwziąść podroż z Wiednia do podeszłych swoich rodzicow w Niemczech, i z tey okoliczności zwiedzi całe północne Niemcy, dla poznania się osobiście z znakomitszemi uczonemi, udzieli im swoich zastanowień nad budową człowieczego i zwierzęcego mozgu, wysłucha ich przeciw temu zarzuty i zdania, ażeby jak naylepiey wydoskonalić swoje w tey materyi dzieło, które zamyśla wkrotce wydać.

Podług tuteyszey jedney gazety zaprowadzona będzie w Rossyi nowa poprawiona liturgia protestanckiego kościoła, i na ten koniec wyznaczona jest w Petersburgu kommissya.

Z Hagi d. 26. Lutego.

Ambassador Schimmelpennink przyjechał tu onegday w wieczor z Amsterdamu, i zdał wczorayy na 3 godzinney audyencyi dyrektoryatowi sprawę z swoich czynności w Paryżu, i oddał mu plan nowey konstytucyi, który jak słychać ma bydź dziś ciału prawodawczemu udzielony, a potem ludowi do przyjęcia podany. Niektórzy mniemaią, że jenerał Marmont, który tu iutro spodziewany, ma zlecenie od Cesarza Francuzow wydać do narodu z tey okoliczności odezwę. Z resztą zaprowadzenie nowego rządu mało znaydzie oporu, ponieważ jest powszechnie żądane. Nie mało także przyłoży się do tego okoliczność, przywiedziona w jedney naszey gazecie i z dobrego zdaie się pochodzic źrodła, że Schimmelpennink ułożył się z Cesarzem, iż woyska francuzkie w naszey Rzplitey stojące, które podług traktatow kosztem naszem powinny bydź utrzymane, będą od 1 Wendemiera r. 14 (23 Września 1805) na francuzkim zostawac żołdzie, przez co zmnieyszą się wydatki rocznie przeszło o 8 mill. zł holl.

Co się tyczy nowey konstytucyi, nic o niey ieszcze procz domysłow powiedziec nie możemy.

Mowią także, iż za nowego rządu będzie nasza armiia lądowa zmnieyszona, a marynarka lepiey urządzona, i naywiększa oszczędność w wydatkach zaprowadzona.

P. Semonville ieszcze tu iako prywatny człowiek bawi.

Nasze papiery do zapłacenia po woynie poskoczyły o 3 od sta.

W Rotterdamie skonfiskowała francuzka woyskowa kommissya i sprzedała ładunek z 5 okretow, które tam dawniey z Anglii zawinęły. Wartość tego ładunku wynosi do 200,000 zł. holl.

Z Genui d. 14. Lutego.

D. 10 t. m. spuszczona tu została z warsztatu francuzka fregata Pomona o 44 armatach.

D. 30 Stycznia oberwał się z góry Tanarello ogromny bałwan śniegu i przywalił 10 chałup w genueńskiey wsi Verdeggia. Sąsiedzi przybiegli natychmiast na ratunek przywalonym, udało im się 8 ludzi żywo z pod śniegu wydo-

bydź, ale 17 życie utraciło. Między ostatniemi znayduie się poczciwy, oyciec 15 dzieci; znaleziono go z żoną i 5 dzieci w czułym położeniu; wszyscy założone mieli na siebie ręce.

Na wyspie Elbie wyskoczył prochowy magazyn na powietrze i do 200 osob o śmierć przyprawił.

Prywatne listy pod d. 9 Lutego z Rzymu donoszą: "Przed 8 dniami była tu tak wielka powodź, że całe miasto było zalane; po głowney ulicy Korso pływano na czołnach i żywność musiała bydź wszędzie na czołnach dowożona. Szkoda iest bardzo wielka i przeszło 60 ludzi miało się utopić ,,

Z Londynu d. 16. Lutego (Przez Hollandyą.)

D. 10 t. m. wypłynęła nasza flota kanałowa z Torbay i Plimutu na swoie nazad stanowisko przed Brestem.

Rozchodzi się pogłoska, która nieszczęściem znayduie wiarę, że Kr. okręt Weymouth zatopił się z wszystkiemi na nim będącemi ludźmi.

Mamy nowe doniesienia z wschodnich Indyy, a mianowicie listy z Bombaiu, w których donoszę, że hollenderska eskadra pod rozkazami admirała Hartsinka, 4 lub 5 liniiowych okrętow i kilka fregat mocna, znaydowała się na początku Sierpnia w wschodnioindyyskich wodach. Podług urzędowych doniesień rządu i rady Madraskiey, zaszczepiono tam z naylepszym skutkiem 15.840 osobom krowią ospę. — P. Trowbridge iest naywyższym wodzem w wschodnich Indyach mianowany.

Maią nadzieię, że z zatopionego z bogatym ładunkiem z Chin powracaiącego okrętu, nurkowie przynaymniey znaczne summy gotowych pieniędzy wydobędą.

Poiutrze zacznie P. Pitt umawiać się z tuteyszemi bankierami o 20 mill. f. szt. pożyczki na ten rok. Dobre porozumienie się P. Pitta z lordem Sidmouth (Addingtonem) zdaie się bydź zupełnie przywrocone, ponieważ ostatni usprawiedliwiał w parlamencie kroki ministrow przeciw Hiszpanii.

Wczoray przeciągnęła znowu wyższa izba swoie posiedzenie aż do godziny 2 po północy. Lord Darnley z strony opozycyyney powstał mocno w długiey mowie przeciw dodatkowemu bilowi względem obrony kraiu, na przeszłych posiedzeniach parlamentu postanowionemu, i żądał cofnienia go. Hrabiowie Westmoreland i Spencer popierali iego wniosek, przeciw któremu mówili żywo sekretarz stanu Mulgrave i lord Sidmouth. Nakoniec przyszło do głosowania, i wniosek lorda Darnleja został 113 przeciw 45 głosow odrzucony, a tak ministeryalna strona przeważyła.

W niższey izbie wniosł lord Petty, ażeby uczynić w zawieszeniu fundamentalego prawa *Habeas corpus* odmiany względem Irlandyi. P. Pitt oparł się temu wnioskowi, i odrzucony został większością głosow, po czem originalny bil względem tego przedmiotu, który P. Pitt popierał, został bez kreskowania uchwalony. P. Wilberforce ponowił znowu swoy kilkoletni wniosek względem zniesienia handlu niewolnikami, i prosił izby o zezwolenie, aby mogł w tey mierze bil podać. Wczoray zastanowiała się izba w ogólnym wydziale nad iego żądaniem i pozwoliła bil wprowadzić.

Z Medyolanu d. 14. Lutego.

Gazeta tuteysza odwołuie formalnie rozgłoszoną przez włoskie pisma wieść, iakoby P. Melzi, wice prezydent, był mianowany Xciem państwa francuzkiego. "Nie prawda także (dodaie taż gazeta) iakoby na uroczystości bawienia tu Napoleona Cesarza, zaciągano pożyczkę i nakazywano dobrowolny pobor. „

Podług nayświeższych listow z Neapolu, zupełna panuie spokoyność w tem królestwie od widzenia się Xcia Cardito z naczelnym jenerałem armii francuzkiey. — Z rozkazu królewskiego reparuią ile możności starożytną świątynią w Pestum, i będzie zrobiony iey opis.

Rozmaite Wiadomości.

Podług podanego niedawno parlamentowi rachunku, znayduie się w Gibraltarze 512 artylerzystow i 474 ludzi piechoty; w Malcie 456 artylerystow i 6034 ludzi piechoty; na Ceylonie 260 artylerystow i 6464 ludzi piechoty; W Jamaice 340 artylerystow i 3885 ludzi piechoty. W wszystkich w wschodnich i zachodnio-indyyskich i afrykańskich angielskich posiadłościach ogółem 2296 regularney konnicy, 2771 artylerystow i 50,420 ludzi regularney piechoty. W Irlandyi ogółem 4070 konnicy, 968 artylerystow, 29,049 ludzi piechoty i 19,423 ludzi milicyi; w Brytanii 14,857 regularney konnicy, 4708 artylerystow, 38 113 ludzi piechoty i 70,386 ludzi milicyi; na Jersey i Gwernsey 112 artylerystow i 7246 ludzi piechoty. Ogółem siła lądowa Anglii wynosi: 8559 ludzi artyleryi, 124,878 ludzi piechoty, 21,223 konnicy i 89,809 ludzi milicyi.

P. Cadet-de-Vaux donosi w dzienniku gospodarskim, iż ciepła woda (nie letnia) używana w miarze od 7 do 8 uncyi co 15 minut przez 12 godzin iest lekarstwem na reumatysm i pedogrę.

Sposób nadania kawie dobrego smaku.

W Hollandyi gotuią kawę w niektórych domach następuiącym sposobem, który tak dalece poprawia kawę, iż kawa Martyniki staie podobną w smaku do lewanckiey. Bierze się pół funta lub funt kawy surowey, sypie się do porcelanowego lub dobrze wylewanego naczenia, leie się na nią wrząca woda i porusza się kilkokrotnie. Potem odcedza się przez chustę dobrze śmierdząca woda, kawa wysypuie się na chustę, wysusza się z wilgoci na piecu lub na słońcu, i pali się zwolna do użycia.

Anekdota o kardynale Richelieu.

Znakomity ieden człowiek przyiechał z Włoch posztą do Paryża i przywiozł kardynałowi ważne wiadomości. Zaledwo co ich przeczytał, nie posiadaiąc się z radości dziękował nayuprzeyniey oddawcy, pochlebstwy go osypał, dyamentowym pierścieniem udarował i większe nadzieię nadgrody uczynił. Lecz zaledwo ten człowiek poruszony łaskę ministra gabinet iego opuścił, obskakuie go warta i prowadzi do Bastylii. Tu siedział nie widząc nikogo kilka miesięcy, i sam nie wiedział czy mu się marzy, czy też w samey rzeczy tak iest, gdy nagle otwieraią się drzwi więzienia, biorą go i prowadzą do ministra. Ten przyiął go z nayweiększą grzecznością i kazał mu tyle set talarow wypłacić, ile dni siedział w więzieniu, i rzekł do niego: "Mci Panie! Wiem że iesteś niewinny; lecz tu wymagała potrzeba, abyś za moią niebaczność odcierpiał. Jak tylko przyiechałeś z Włoch, kazałem Ci zaraz przyyśdź do siebie. Twoie doniesienia tak mi były przyiemne, a ciekawość dowiedzenia się od WPana o ich szczegółach tak wielka, iż zapomniałem sprzątnąć z moiego stołu nader ważnego pisma. Przypominam sobie, iż nieszczęściem w czasie moiey rozmowy, tyle dałem ci czasu, że całe mogłeś przeczytać. Zawierało one w sobie rapport o powstaniu Katalonii, o żądaniach tey prowincyi, i sposoby przez które podniecani byli powstańcy. Musiałem przeto dla bezpieczeństwa naykrótszą przedsięwziąść drogę, zamknąć WPana w Bastylii, abyś nie wygadał taiemnicy, o którey się przez moią niebaczność dowiedziałeś. Teraz znayduie się znowu wszystko w takim stanie, że rząd nie ma przyczyny obawiać się niczego; powracam zatem WPanu wolność, i proszę Cię, abyś zapomniał o przykrości, która Ci z względu Polityki przymuszony byłem wyrządzić. Przyymiy oto podarunek królewski i wierz iż iestem Twoim przyiacielem."

DODATEK
DO №. 22.
GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 17. MARCA 1805.

Dalszy ciąg Rzeczy o Owcach.

W czasie iesieni, gdy owce ieszcze po społu w polu hurtowały, dwa barany hiszpańskie naczelne w moiey gromadzie, taką do siebie powzięły nienawiść, iż dnia nie było, w którymby krwawych bitew z sobą nie zwodziły. Jeden z tych baranow tak był potłuczony i znękany od drugiego, żem stracił nadzieię uchowania go przez zimę. Gdy rozdział gromady nastąpił, przyłączyłem do połowy przeznaczoney do owczarni, barana owego zwycięzcę, a zaś barana słabego i potłuczonego, wsadzic kazałem między owce pod gołym niebem zimuiące. Kilkanaście dni temu, powracaiąc z lasa gromady, spotkały się z sobą. Wysworowały się natychmiast naprzeciw siebie owe dwa barany, a nim nadbiegli owczarkowie, iuż baran dawniey zawsze zwyciezki, tak mocno był pobity i pokaleczony od barana hurtowego, że zaledwo przyprowadzic go zdołano do owczarni, i nie wiem, czy się wychoruie. Przy innych dowodach, i ten drobny szczegół niech służy do przekonania, iak wiele otwarte i zimne powietrze, pomaga do zdrowia i dzielności owiec. Kiedy iuż połowa tak ciagle ostrey zimy, szczęśliwie od mey gromady wytrzymaną została, spodziewam się, i koniec iey, nie okaże się przeciwny mym doświadczeniom.

Poczynam iuż miec satysfakcyą, widziec zieżdzaiących się do mnie obywatelów właścicieli w znacznych gromad, dla widzenia mey owczarni i trzody pod gołem niebem hunuiącey. Dziwili się oni zdrowiu i czerstwości owiec wszystkich bez wyłączenia, i wzięli determinacyą zaprowadzenia u siebie podobnegoż sposobu utrzymywania gromad. Nie ieden z nich w otwartą wszedłszy ze mną rozmowę, przyznał mi się, ile corok owiec traci w ciepłych swoich owczarniach, ile mu wełny ku wiośnie w nich ginie; ile chorób w iego gromadach, nieznaiomych u mnie, panuie, i że śmiało powiedziec może, że co lat siedm niemal, całkiem giną owczarnie.

Cieszył się przytem nie ieden u mnie obywatel, że swe owczarnie ciepłe, zamieni na obory, co nie małym iest obiektem w kraiu, gdzie na drzewie, materyale i rzemieślniku brakuie. Niech tylko ten ieden artykuł będzie dopełniony, możnaż wyrachowac, iak wielkie korzyści z tego wynikną dla gospodarza. A kiedy do tey oszczędności, dodamy lepszy i starownieyszy chów bydła rogatego, który tak potrzebny, a niemal całkiem w kraiu naszym zaniedbany, zmnieyszenie większey części chorob owczych, zahartowanie ich zdrowia, konserwacya i ulepszenie ich wełny;... tak ważne pożytki, gdy za moią radą rozeydą się po kraiu, za nayszczęśliwszego poczytam się, kiedy nie ieden z moich współziomkow, pomnożywszy przez to swoy dostatek, mile u siebie wspomni imie tego, który z dzieciństwa swego poświęciwszy się usłudze oyczyzny, i w teraźnieyszem zaciszu pracuie nad środkami, aby został użytecznym swemu kraiowi, a tem dopełnił nayświętszego obowiązku członka społeczności.

Lecz zawsze dodaię i powtarzam, iż kto zechce dostapic tych korzyści, i zaprowadzić u siebie zimne, lub przynaymniey chłodne owiec trzymanie, naprzod zapewnić się powi-

nien o powolności i przywiązaniu owczarza, do uięcia którego tyliąc ieſt sposobow, wyiąwszy pogardy i gwałtu: Ze powinien zacząć od hurtowania swych gromad w polu, albo też od trzymania ich pod gołem niebem latem i iesienią, nim zechce ie zagnać do zimowego hurtu, lub do zimowey owczarni. Ze raz ie tylko wśrod wiosny, iak zwykle, kiedy wełna nowa wypiera ſtarą, ſtrzydz powinien, a nie dwa razy, to ieſt, drugi raz w iesieni, gdyż wtedy odiąwszy bydlęciu przyrodzone odzienie, przeciw iego naturze zaparząc ie koniecznie w zaduchu i zgniłem powietrzu owczarnianem musi; na iedney zaś ſtrzyży może bydź każdy właściciel pewny, że nic nie ſtraci, gdyż ta zawsze tyle wyda, ile podwoyna, owszem możnaby dowieśdź, że przynosi więcey, zważywszy mnieyszość zachodow około mycia i ſtrzyży, oraz mnieysze tłuszczu spłokanie. Znaią dobrze ten uszczerbek kupcy wełny i fabrykanci, i dla tego wmawiaią w właścicieli gromad, że nierownie ieſt korzyſtnieysza ſtrzyż podwoyna, ale nie dodaią, że tylko dla nich. Ze nareście nie wprzod barany do owiec puszczać należy, aż w pierwszych dniach Liſtopada, iżby iagnięta dopiero przypadły w Kwietniu, kiedy iuż maciora ma lepsze w polu i sytnieysze pożywienie, a zatem więcey pokarmu. Bukowanie to owiec w Liſtopadzie, nietylko z samego mego syſtematu trzymania ich zimno, aby nie kociły ſię w mrozy, wypada, ale wynika z sameyże bydląt tych natury, które w tedy dopiero grzać ſię zaczynaią.

Otworzmy tylko xięgi badaczow natury, Buffona, Valmont de Bomare, Rozier i naszego Kluka, a znaydziemy, że owce dopiero w Liſtopadzie grzać ſię zaczynaią, a przeſtaią w Marcu. Kto zaś xiążkami pogardza, niechay ſię zapyta gospodarza i owczarza, w mieyscach gdzie na dwa przedziały bukowanie podzielone, raz przed S. Michałem, drugi raz koło S. Marcina: ieżeli iagnięta po poźniey bukowanych maciorach, lepiey nie chowaią ſię, i nie są dzielnieysze.

Czemuż więc w poſtępowaniu gospodarskiem, nie trzymać ſię drogi wskazaney od natury, ktora ieſt naypewnieysza, i którey każdy doſtrzeże? aby tylko tak daleko w ſtaroświeckie i zadawnione zwyczaie ślepo nie wierzył, że to ma w głowie pomieścić ſię nie może, iż tyſiąc ieſt ieszcze użytecznych nowości do odkrycia, zaprowadzenia i uskutecznienia z większą, niż dotąd korzyścią.

Lecz gdzie owce uporniе dwa razy ſtrzydz pragną, gdzie sądzą, iż parzenie owiec dogodnieysze dla nich, iak chłodne lub zimne trzymanie; gdzie barany, iak w niektórych okolicach w Sieradzkim, puszczaią do macior iuż w Lipcu, a zatem otrzymuią iagnięta na Boże narodzenie w czasy nayzimnieysze i naytrudnieysze do wyżywienia samych owiec, a dopieroż z iagniętami; tam rady moie pewnie nie będą przyięte: i nie dziwię ſię, że obywatel one nagani, na nie powſtaie, a nawet może i z pogardliwym grymasem na bok one usuwa. Znam to, iż miłość własna doyrzałego i sędziwego rolnika, co, iak mniema, zęby ziadł na gospodarſtwie, i wyrocznią nieiako ſtał ſię w swoiey okolicy, nie lubi wszędy, a dopieroż w naszym kraiu odbierać rad zdrowych, które naukami zowie. Nie ieden czyni tak, i nie bez przyczyny, zwiedziony tłumem rad gospodarskich, w gabinecie literackim dociekanych, a ogłaszanych za niezawodne przepisy dla zysku, lub zrobienia sobie imienia. Woli więc trzymać ſię dawnego zwyczaiu, iak chwytać ſię rad ogłaszanych, częſtokroć zwodniczych. Spokoynie więc na to patrzę, że nie ieden lekce waży moie doniesienia, że nie wierzy doświadczeniom odemnie czynionym, i że nawet odradza, iak zasłyszałem, ich naśladowanie tym, którzyby mieli myśl u ſiebie one zaprowadzić. Podobnie idą rzeczy od początku świata przy każdey nowości.

Taki iednak sposob poſtępowania mnie nie razi: pewny tego co czynię, i pewny użytecznego mych doświadczeń skutku, przy którym dobrze mi ſię dzieie, nie wątpię, iż pomału rzeczywiſtość i prawda, przemoże przesądy, i przekona, ieżeli nie wszyſtkich, to znaczną część nieuprzedzonych, i dbałych o swe dobro współziomkow moich, dla których dom moy i owczarnie ſtoią w każdym czasie otworem, coby ſię własnemi oczami przekonali o iſtocie tego, co donoszę i donoſić nie przeſtanę.

(*Reszta potem.*)

DONIESIENIA.

Dnia dziſieyszego r. b. znaleziona zoſtała na rynku w Krakowie trzecina w srebro oprawna, i złożona ieſt w C. K. kommiſſoryacie policyi Krakowskiey; właściciel iey ma ſię zatem udać po nią do powyższego C. K. urzędu. W Krakowie d. 14 Marca 1805.

Z C. K. Policyynego kommiſſoryatu.

Persa.

Podaie się do wiadomości poddanym i mieszkańcom w kraiu Nayiaśnieyszego Cesarza Jmci, że w dobrach Łoś zwanych w cyrkule Siedleckim w Gallicyi położonych w parafii Radzimińskiey, trzy mile od Warszawy odległych, iest trzydzieści włok Boru wyznaczonych, końcem obsadzenia na nich kolonistow, za prawem dziedziczki maiącym bydź im wydanym; ktokolwiek więc chciałby się tam lokować z rolnikow, niech się uda do Ekonoma jeneralnego dóbr Radzimińskich, mieszkaiącego tamże w Radzimienie, a ten go o punktach kontraktu zainformuie. — Równie znayduie się w Czarnolesie wsi w cyrkule Radomskim położoney w parafii Grodek, drzewo sosnowe, na balki donosne zdatne, milę od Wisły odległe, kt by tedy życzył sobie tego kupna ma się udać do dworu w tymże Czarnolesie lub do pałacu na długiey ulicy w Warszawie pod Nrem 591 stoiącego, gdzie o cenie tegoż drzewa zainformowany zostanie, drzewo to sam widzieć może, o wielości iego, i o punktach maiącego bydź zawartego kontraktu, uwiadomiony będzie.

Na ulicy S. Michała pod Nrem 183 iest Basztarda Wiedeńska zielono lakierowana nieco używana za mierną cenę do przedauia; reszty tamże u gospodarza na dole mieszkaiącego dowiedzieć się można.

Dla osadzenia mieysca syndyka z pensyą roczną 300 zł. ryń. w mieście Oświęcimie wypisuie się konkurs na mocy Gubernialnego dekretu pod d. 15 Lutego t. r. aż do 15 Kwietnia t. r. z tym dokładem, iaby życzący sobie tego mieysca prożbą swą zaopatrzywszy dekretami tak z linii polityczney iakoteż i sądowey przed upłynieniem terminu urzędowi cyrkularnemu Myślenickiemu podali. W Krakowie d. 7 Marca 1805.

Ze strony C. K. galicyyskiego Gubernium.

Według obmowy naywyższego dekretu Kamery nadworney pod 4tym tego miesiąca wszystkim celnym Administracyom rozporządzono, że co się tyczy towarow przychodzących przez turecką granicę do C. K. kraiow dziedzicznych, potwierdzenie odbytey kontumacyi nietylko na samym palecie pierwiastkowym wyraźnie zanotować, ale także toż potwierdzeni z dołożeniem numeru kontumacyynego zawsze na palecie referalnym wypisywać należy.

Które to naywyższe urządzenie ogłasza się dla zainformowania handluiącey Publiczności. Dan we Lwowie 24. Lutego 1805.

Gdy na mocy wysokiego gubernialnego Rozporządzenia pod d. 1 c. m. i liczba 34 stoiący dom murowany na szpitalney ulicy w Krakowie pod Nrm. 606 do funduszu ustanowień publicznych należący, d. 10 Maia r. b. o godzinie 9 z rana w kancellaryi cyrkularney, więcey daiącemu przez publiczną licytacyą sprzedany zostanie, uwiadomia się zatem wszystkich życzących sobie kupna tego domu, aby w pomienionym wyżey dniu z wadyum 300 ryńskich na licytacyi się znaydowali. W Krakowie d. 16 Lutego 1805.

Od sądu Juryzdykcyi Państwa Konińskowoli JO. Xcia Adama Czartoryskiego jenerała woysk austryackich, kawalera orderow &c. &c. dziedzica, z cyrkułu Lubelskiego C. K. Gallicyi zachodniey, mocą ninieyszego Edyktu Jmć P. Jan Piotr Prit zmarłey Jmci Pani Magdalenny Prit wdowy pozostały syn uwiadomia się, iż do tego sądu Konińskowolskiego mieysco wego, JPani Ludwika z Boruckich Sałacka zmarłey siostrzenica pod niewiadomość życia lub śmierci powołanego Jana Piotra Prit, prożbę o uznanie za nieżyiącego na ten koniec podał i dopraszała się aby maiątek wszelki do zł. pol. 14942 gr. 13 wynoszący sobie i legataryuszom przeznaczony wydanym był.

Gdy zaś sąd dla niewiadomego iegoż mieysca pomieszkania, a może i w C. K. dziedzicznych kraiach niebytności iemuż JP. Janowi Piotrowi Prit Jmc P. Woyciecha Chrzanowskiego administratora dobr Koninskowoli do zastąpienia na iagoż koszta i niebespieczeństwo iako kuratora postanowił, z którym podana żałoba podług przepisu na C. K. kraie ustanowionego sądowego zbioru w prowadzona i rozsądzona będzie; przeto tenże JP. Jan Piotr Prit tym końcem napomina się, aby w roku od daty ninieyszych, albo sam wczasie przyzwoitym stawił

ſię, albo kuratorowi poſtanowionemu, ieżeliby miał prawa swego wsparcia w należytym cza ſie przesłał, alboliteż nakoniec innego pełnomocnika poſtanowił i sądowi temuż mianował, i wszelakich przyzwoitych użył środkow któreby dla swoiey obrony nayskutecznieyszą bydź rozumiał inaczey naſtępuiące z swego ociągania ſię skutki sam sobie przypisac będzie powinien, gdyż tak przepisane na C. K. dziedziczne kraie prawa miec chcą.

Sig. W Konińskowoli dnia 31 Januarii 1805 roku.

Casimierus Okszczyński Juſt.

Z Sądu Juryzdykcyi Pańſtwa Konińskowolskiego Cyrkułu Lubel.

Stephanus Dobrzański Not.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Adamowi hrabi Przerębskiemu, Marcyannie Turski, Leonardowi, Michałowi, Stanisławowi, Antoniemu, Onufremu i Józefowi Podoskim braciom, Rozalii Dulski, Maryannie Michałowski, i Konſtancyi z Worcelow Morzkowski: że Jmć X. Szczepan Rupniewski kanonik katedralny Krakowski u sądow tych — o podanie deklaracyi, czyli maiącey bydż podaney i prosekwowaney akcyi przeciw sukceſſorom Antoniego Karskiego dóbr Włoſtowa z przyległościami dziedzica, i przeciw sukceſſorom Pani Katarzyny z Fredrow Rupniewski względem windykowania summy 120,000 zł. pol. z prowizą przez Stanisława Rupniewskiego Denuncyantowi uſtąpioney, wspolnie popierać zechcą? — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwośc wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie oni zoſtaią lub czy wcale w C. K. pańſtwach dziedzicznych znayduią ſię, onymże adwokata tuteyszego P. Wolickiego, z ich szkodą i ich kosztem zaſtępcą poſtanowiły, z którym proces ten ſtosownie do uſtawy sądowey na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisaney rozpocznie ſię i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią ſię: ażeby w czaſie przyzwoitym to ieſt dnia 17 Kwietnia 1805 roku sami ſtanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąc mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisac winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

F. Pohlberg. *Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi zachodniey.*

W Krakowie dnia 21. Stycznia 1804. *Slaapeński.*

Z ſtrony Ces. Król. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey Panu Stanisławowi Xięciu Poniatowskiemu niniejszym Edyktem oznaymuie ſię: iż Jozefa z Olizarow Borkowska, i Franciszek, Jakob, Jerzy, Wincenty i Stanisław Borkowscy, tudzież Petronella z Borkowskich Bąkowska, do Sądow tuteyszych Krakowskich przeciw niemu w sprawie względem przyięcia proceſſu przeciwko Pani Elżbiecie z Borkowskich, pierwszego Chwalibogowey, powtornego małżeńſtwa Czaplicki, w punkcie zatwierdzenia Duktu granic między dobrami Skrzypacowic i Zarawicą tudzież Krowią Górą, niemniey powrócenia gruntow i rol oderwanych zanieſioney, żałobę podali, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość dozwala dopraszali ſię.

Gdy zaś Sądy niniejsze dla niewiadomego Jmci Xięcia mieysca pomieszkania, albo wcale niebytności w Ces. Król. kraiach dziedzicznych Jemu Xięciu Stanisławowi Poniatowskiemu tuteyszego Adwokata Litwińskiego oboyga prawa Doktora z Jego niebespieczeńſtwem i kosztem iako kuratora uſtanowiły, z którym też zaczęta sprawa ſtosownie do przepisu dla Ces. Król. kraiow dziedzicznych zbioru sądowego przedſięwziętą, i ukończoną będzie; przeto Tenże na ten koniec napomina ſię, ażeby w czaſie ieszcze przyzwoitym to ieſt dnia 3go Kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana albo sam ſtawił ſię, albo dodanemu kuratorowi swoie ieżeli iakie ma prawne obrony wcześniey przysłał, lub też wreszcie sobie innego Patrona obierał, i tegoż tuteyszemu Sądowi mianował, i podług przepisanego porządku takowe prawne środki używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze sądzi, albowiem w przeciwnym razie skutki z opoźnienia swego pochodzące sobie samemu przypisac będzie musiał. — Tak bowiem uſtawy na Ces. Król. kraie dziedziczne przepisane miec chcą.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.

w Krakowie dnia 9. Stycznia 1805.